

beskyldte Frederiksberg Kommunalbestyrelse for at mangle sund Sans, hvis man ikke gik ud fra, at den ønskede det samme.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Kragh sagde, at der var ingen saglige Grunde til at fremsætte det her foreliggende Forslag, for vi havde jo faaet en Fornyelse af Boliglovgivningen i Sommer, og af den Grund var der god Tid til Overvejelser. Men det ærede Medlem glemmer, at ude i Provinserne har vi overhovedet ikke nogen anden Huslejeregulering end de Kontrolforanstaltninger, som Kommunerne kan iværksætte. Disse Kontrolforanstaltninger er i høj Grad upopulære og ogsaa ganske urimelige baade til den ene og den anden Side, og jeg tror, at efter at man har forsøgt med disse Foranstaltninger, er der et stærkt Ønske fremme om at faa noget andet sat i Stedet. Der var saaledes gode saglige Grunde for at fremsætte dette Lovforslag.

Det ærede Medlem gjorde paa ny nogle Bemærkninger baade til § 1 og til en anden Paragraf og sagde, at Uklarhed var fremdeles til Stede. Jeg kan ikke erkende, at der ved disse nye Bemærkninger af det ærede Medlem er sagt noget egentlig nyt, og jeg kan heller ikke erkende, at det ærede Medlem i højere Grad, end da han første Gang havde Ordet, har kunnet paa-vise nogen nævneværdig Uklarhed. Hvad § 1 angaar, som det ærede Medlem paa ny særlig beskæftigede sig med, er det ganske uomtvisteligt, at det i Borgerrepræsentationens Forretningsorden udtrykkelig er fastsat, at naar det forlanges, skal der ved Valg af mere end een vælges efter Forholdstalsvalgmaaden, og det ganske uanset, om Valget skal foretages til Institutioner, der allerede er i Virksomhed, eller til nyoprettede Institutioner. Der er saaledes virkelig ingen Nødvendighed for i selve Lovforslaget at indføre en Bestemmelse om, at Valg skal foretages efter Forholdstal. Der er heller ingen Uklarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Borgerrepræsentationen er frit stillet eller ikke i Valget af de af Lejer- og Ejerorganisationerne indstillede læge Dommere. Efter Lovforslaget bliver Borgerrepræsentationen frit stillet. Man kan være af den Opfattelse, at dette ikke bør være Tilfældet, men det er en Sag for sig. Der er ingen Uklarhed i dette Spørgsmaal.

Som sagt, jeg finder ingen Anledning til at gaa dybere ind paa Betragtningerne, da jeg ikke synes, der er fremført noget

nyt af det ærede Medlem vedrørende Lovforslagets mere formelle Bestemmelser.

Det ærede Medlem spørger mig, hvorfor jeg ikke overfor Lejerforeningens Formand, der har krævet en obligatorisk Huslejeregulering, har været lige saa lydhør som overfor Borgmester Kapers Krav. Jeg synes, at Spørgsmaalet er ganske upaa-krævet. Forholdet er dette, at Københavns Kommunalbestyrelse enstemmigt har stillet Forslag om at ville have den Huslejeregulering, som der her stilles Forslag om for Hovedstadens Vedkommende. Dermed har Hovedstaden indtaget et Særstandpunkt. Saa foreslaar jeg, at man i andre Kommuner kan gøre det samme, hvis man vil vedtage noget tilsvarende som det, Københavns Borgerrepræsentation alt har vedtaget. Følgen bliver saaledes, at Københavns Kommune og alle andre Kommuner faktisk bliver ens stillet. Københavns Kommune har valgt, de andre Kommuner bliver sat i Stand til at vælge. Og af den Grund bliver Forholdet jo ogsaa dette, at selv om Frederiksberg ikke er kommet med i første Omgang, men er stillet i samme Plan som de øvrige Kommuner udenfor København, faar Frederiksberg Kommunalbestyrelse derved, at Lovforslaget vedtages og bliver til Lov, faktisk den samme Adgang til Regulering som København (*Kragh*: Det er netop det, Lejerforeningens Formand vender sig imod). Men her er blot Tale om, hvad jeg mener at kunne gaa med til og at kunne give en Begrundelse for, og det ærede Medlem vil sikkert indrømme, at min Begrundelse er god nok.

Det ærede Medlem takkede mig, fordi jeg havde erkendt Nyttens af Statsboligfonden. Jeg kan kvittere derfor, men i Virkeligheden er der ingen Grund til at takke mig for det ved denne Lejlighed mere end ved andre Lejligheder, og i og for sig er der slet ingen Grund til at takke mig for det, for Socialdemokratiet har jo medvirket til at faa Statsboligfonden tilvejebragt, og jeg skal gerne yde det ærede Medlem Hr. Kragh den Anerkendelse, han fortjener, naar Talen er om at tildele Anerkendelse. Hvorfor skulde man skjule, at det ærede Medlem Hr. Kragh har været medvirkende til at faa det Lovforslag, der blev fremsat om en Statsboligfond, vedtaget? Jeg har for mit Vedkommende aldrig lagt Skjul paa, at ved Oprettelsen af Statsboligfonden blev der aabnet Muligheder for, at man kunde fortsætte Byggeriet, idet man ved Statsboligfonden klarede